

**Incipit passio s^ce Ecclie
virginis que passa est x^{mo}
kl^o decembris**

Humanas
laudes et
mortalium
infugas
vedemus
aut ere iam

so conscriptas. aut auro ra-
diantibus litteris ad poste-
ritatis memoriam commendas:
et ista attendentes. miror que
non erubescimus militum christi
victorias silencio tegere: et
non ad laudem imperatoris eorum
quod pugnaverunt contra
hostes et vicerunt. cedulis saltim
vulibus tradere: et ad inanimatos
animos bellatorum dili-
gentius explicare. Multa bo-
na talium narrationum scripta
conectant. Laus dei est cum ista
leguntur: memoria sanctorum exo-
litur: edificatio mentibus tra-
ditur. honor martiribus exhi-
betur. Hinc infidelibus nas-
citur meror. incredulis lior.
indisciplinatis angustia: et
sanctis omnibus cum christo gaudentibus
solus diabolus ingemiscit: qui
videt pugnam suam eo usque ar-
mibus celestibus debellatam. ut
et ab ipsa pugna ille melius

victor existeret. qui putatus
est victus. Denique putabat
se tunc hostis sanctos dei occide-
do vincere: illi autem melius
occisi vincebant. Interroga-
ti illico confitebantur: damp-
nati gratias referebant. Sic
denique legimus antiquas domini
victorias celebratas quando
dixit inimicus: persequens com-
pendam partibus spolia. reple-
bo animam meam interficiam
gladio meo: dominabitur
manus mea. Sed extendit
deus dexteram suam. et deuora-
uit eos terra: et populum suum
sanguis sui pretio liberauit
Denique iacet nunc sub sanctorum
pedibus inimicus. et dans mu-
gitum plunaticos et energu-
minos clamat: et penas
quas patitur indicat: atque
se flammam atrocitate aduri
commemorat: approbans quod
omnes sancti quos pro christi nomine perse-
cutus est regnant. Intantum
denique non sunt mortui ut
morituris vitam donent: tri-
stibus gaudium eribeant. la-
nguentibus prebeat medicam
nam: atque ipsum humani gene-
ris inimicum ex obsessis corporibus
appellantes: in ipsum renocant
tormenta que passi sunt. Et illi

quidē momentaneū p̄pessi
dolore. eternā glām tenent:
illū vero nūq̄ finiēdi ar-
dente incendiū sui vident
perpetue ignominie mā-
cipatū. Clamat se ardere
diabolus: vt tu intelligas
q̄ bene refrigerat sc̄os. Ela-
mat se saluatū ifirmis: vt
tu intelligas sc̄os saluatori
cōiūctos. Sic em̄ ad prēm
dixisse legitur ipsū dñm
saluatorē n̄m: p̄r volo vt
ubi ego sū. et isti sint meū.
Excitatur ergo p̄ her animū
ad medelā: quādo sue restau-
ratiois attendit ūciā. Patu-
lū em̄ sui pectoris p̄bet adi-
tū: dum sue salutis p̄bamē-
ta per eos qui vere sunt sal-
uati cognoscat. Hanc fidem
tenuerūt apli: quos euesti-
gio exercitus martyriū p̄secu-
tus: victorias suas ad regem
victoriosissimū reportarunt.
Ipse em̄ triūphali crucis sue
lauacro: vsq̄ hodie antecedit
ōniū in se credētū mentes.
Hūc secuti sūt priores apli:
post aplos martyres. post
martyres cōfessores: post cō-
fessores sacerdotes. post sacer-
dotes v̄gines: post v̄gines vi-
due. post viduas cōtinētes.

Quibus patent xp̄i vestigia.
Ideo deniq̄ oībus clamat
venite ad me oīs qui labo-
ratis et onerati estis: et ego
vos requiescere faciā. Huius
vocē audies cetera virgo
clarissā. obsconditū semp
euāgelū xp̄i gerebat ī pecto-
re: et nō diebus nō noctibus
a colloquijs diuinis et oratioe
cessabat. Hec valerianū quē-
dā iuuenē habebat sponsū:
qui iuuenis ī amore v̄gis
purgēs animū: desup̄ auro-
tis vestibus tegebatur. Pare-
tū em̄ tanta vis et sponsi-
erat circa illā exestuās: vt
nō posset amorē sui cordis
ostendere: et qd̄ solū dilige-
ret: indicijs euidentibus ape-
vere. Quid multa dicā? Ve-
nit dies in quo thalamus
collocatus est: et cantantibus
organis. illa in corde suo soli
dño decantabat dñs: fiat
dñe cor meū et corpus meū
īmatulatū: vt non cōfun-
dar. Et biduanis ac tridua-
nis ieiunijs orans: cōmēda-
bat dño qd̄ timebat. Inuita-
bat angelos p̄cibus. lacrimis
interpellabat aplos: et sc̄a
ōmnia xp̄o famulatia exora-
bat. vt suis eā deprecationib⁹

adiuuaret: suā dño pūdi-
 citiā cōmendāte. Sed cū h̄
 ageretur: venit nox in qua
 suscepit vna cū sponso suo
 cubiculi secreta silencia.
 et ita eū alloquitur. O dul-
 cissie atq; amatissie iuuenis:
 est misterū qđ tū cōfitear. si
 mō tu iuuentus asseras. tota
 te illud obseruatiā custodire.
 Iurat valerianus sponsus.
 se illud nulla omūno p̄dere
 vatiōe: nulla necessitate de-
 tegere. Tūc illa ait. Angelū
 dñi habeo amatore: qui mi-
 nio zelo custodit corpus meū.
 Hic vel leuiter senserit quod
 tu me polluto amore cōtin-
 gas. statim circa te suū furo-
 re exagitabit: et amittes flo-
 re gratissie iuuetutis tue.
 Si aut cognouerit qđ mesu-
 cro et immaculato amore dili-
 gas. et vrginitatē meā ite-
 grā illibatāq; custodias: ita
 quoq; diliget te sicut et me
 et ostendet tibi grām suā.
 Tūc valerianus nutū dei
 terrore correptus ait. Si
 vis vt vere credā sermonib;
 tuis. ostende mi ipm̄ anglm̄:
 et si pbauero qđ vere angls
 sit. faciā que hortaris: si aut
 viciū alterū diligis. et te. et
 illū gladio feriā. Tūc b̄tā

cealia dixit ei. Si consilias
 p̄mittas te acquiescere. vt
 p̄mittas te purificari fontē
 phēni: et credas vniū deū
 eē in celis vniū et verū: po-
 teris eū videre. Dicit ei va-
 lerianus. Et quis erit qui
 me purificet. vt et ego an-
 gelū dei videā? Respondit
 ei cealia. Est senior qui no-
 uit purificare homines: vt
 mereantur videre angelū.
 Dicit ei valerianus. Et ego
 vbi hūc senē requirā? Respo-
 dit cealia. Vade in tertū mi-
 liarū ab vrbe. via que appia
 nūcipatur: ibi inuenies
 pauperes a trāscūtibus pe-
 tentes alimonie auxiliū.
 De hys enī semp mihi aua-
 fuit: et optime huius mei
 secreti sunt cōsci. Hos tu dū
 videris. dabis eis benedictio-
 nē meā dices: cealia misit
 me ad vos. vt ostendatis mi
 scm̄ senē urbanū: qm̄ ad ipm̄
 habeo eius secreta manda-
 ta que p̄ferā. Hūc tu dū vi-
 deris. iudica ei om̄a verba
 mea: et dū te purificauerit
 induet te vestibus nouis
 et candidis: cū quibus mox
 vt ingressus fueris istud
 cubiculū videbis angelū
 scm̄. etiā tui iam amatore

effectū. et omnia quecumque ab eo
poposceris impetrabis. Tūc
valerianus prexit. et scdm
ea signa q̄ acceperat iuenit
scm̄ urbanū ep̄m: qui iā
bis cōfessor factus. inter sepul-
cra martyrum latitabat. Cui
cū dixisset omnia verba cealia
gauius est valde et ponēs
genia sua in terrā. expan-
dens manus suas ad celū.
cū lacrimis dixit: dñe ih̄u
xpe seminator casti cōsiliij
suscipe seminū fructus
quos in cealia seminasti.
Dñe ih̄u xpe pastor bone: ce-
alia famula tua quasi apis
tibi argumētosa descriuit
Nam sponsū quē q̄si leonē
ferocē accepit: ad te q̄si agnū
mansuetissimū destinauit.
Iste huc nisi crederet nō ve-
nisset. Aperi ergo dñe ianuā
cordis eius sermonibus tuis:
vt te creatore suū eē cognoscēs
renūciat diabolo et pompis
eius et idolis eius. Hec et h̄is
similia orante sc̄o urbano ep̄o
subito ante faciē ipsorū. appa-
ruit senior indutus vestibus
niueis: tenēs titulū ī mani-
bus aureis lris scriptū. Quē
vidēs valerianus. nimio terro-

re corripitur: et cadens in
terrā quasi mortuus factus
est. Tūc senior eleuauit eū
dicens: lege huius libri textū
et crede vt purificari merca-
ris et videre anglm: cuius
tibi aspectū cealia virgo
deuotissimā reprmsit. Tūc
valerianus respiciēs. cepit
intra se legere Scripturā
aut tituli hęc erat. Vnus
deus. vna fides. vnū baptis-
ma. vnus deus et p̄ omnium:
qui super om̄s et p̄ om̄a et
in omnibus nobis. Cūq; hoc
intra se legisset. dicit ei senior:
credis ita esse. an adhuc du-
bitas. Tūc valerianus voce
magna clamauit dicens: nō
est aliud qd̄ verius credi possit
sub celo. Cūq; hęc dixisset va-
lerianus: ille senior ab oca-
lis eorū eleuatus est. Tūc sc̄s
urbanus baptisauit eū. et
docens eū omnē fidei regulā:
remisit eū ad cealia. diligēt
instructū. Veniēs igit va-
lerianus indutus candidis
vestimētis. cealia intra
cubiculū orātē iuenit: et
stantē iuxta eā anglm
dñi. pennis fulgetibus
alas habentē. et flameo

aspectu radiante: duasque co-
 ronas ferere in manibus co-
 ruscantes rosas. et lilys albes-
 cantes. Quas una dedit cea-
 ce: altera valeriano dicitur.
 Istas coronas immaculato cor-
 de et mundo corpore custodite:
 quod de paradiso dei eas attuli
 ad vos. Et hoc vobis signum erit
 nunquam marcadum aspectus sui
 adhibent flore. nunquam sui
 minuit suavitatem: nec ab
 alijs videri poterunt. nisi ab
 eis quibus ita castitas pla-
 cuerit. sicut et vobis probata
 est placuisse. Et quod tu vale-
 riane consensisti consilio
 castitatis: misit me christus filius
 dei ad te. ut quam volueris
 petitionem insinues. At ille
 audies adoravit et dicit.
 Nihil mihi dulcius in ista vi-
 ta extitit quam vincis fratris
 mei affectus: et impium mihi
 est ut me liberato germanum
 meum in periculo perditionis
 aspiciam. Non solum omnibus peti-
 tionibus meis ante pono. et
 deprecor ut fratrem meum tibur-
 cium sicut et me liberare dig-
 netur: et faciat nos ambos
 in sui nominis confessione perfectos.
 Angeli hec audies. letissimo
 vultu ait ad eum. Quia hoc

petisti quod melius quam
 te christum implere delectat: sicut
 te per famulam suam ceciliam
 lucratus est dominus. ita per
 te quoque tuum lucrabitur
 fratrem: et cum eodem ad marty-
 rii palmam attiges. Hys
 itaque finitis sermoibus.
 aspectus angelici numerus
 migravit ad celos. Et illis
 epulantibus in christo. atque
 in edificatione sancta sermoci-
 nationibus: tiburcius frater vale-
 riani aduenit. Et ingressus
 quasi ad cognatam suam: oscula-
 tus est caput sancte cecilie. et
 ait. Quorum hoc tempore
 roseus hic odor et liliorum
 unde respiret? Nam si tenerem
 ipsas aut ipsa lilia in manibus
 meis: nec sic poteram odora-
 menta tante mihi suavita-
 tis infundere. Confiteor vo-
 bis ita sum reffectus. ut prout
 me totum subito venonatum.
 Dicit ei valerianus. Odores
 iam meruisti me interpellare
 suscipere: modo te credete pro me
 reberis etiam ipso roseo aspectu
 gaudere: et intelligere. cum
 in vobis ipsis sanguis flo-
 rescit. et in lilys corpus al-
 bescit. Coronas enim ipsas ha-
 bebimus quas tui oculi videre

nō p̄valent: floreo rubore
et niueo candore vernātes.
Dicit ei tiburcius. Insonis
hec audio: an ī veritate ista
tu loqueris valeriane? Res-
pondit valerianus. Insonis
vsq; nūc viximus: nā mō
ī veritate sumus. et fallacia
in nobis nulla est. Qui em̄
quos columinis: ad omne
fide demonia cōp̄batur.
Dicit ei tiburcius. Unde h̄
nosti. Respondit valerianus
Angls dñi docuit me. que
et tu videre poteris: si puri-
ficatus fueris ob om̄i sorde
idolorū. Dicit ei tiburcius
Et si potest fieri ut videam
angl̄m dei: que mora est
purificatio. Respondit
valerianus. Nulla. Hoc
tantū mī sponde: qđ om̄a
idola deneges. et credas vnū
deū esse in celis. Tiburcius
respondit. Nō intelligo qua-
ritentioē ista tu p̄sequeris.
Cealia dicit. Miror quod
nō intelligas figurās gyp-
seas fictiles. ereas. lignneas
atq; lapideas. vel cuiuscūq;
metalli deos esse nō posse:
quas arange terunt et aues
stercorant. In quorū capitib;

solent citonie nidos īstru-
ere quos dampnatiū faci-
ūt. Nā ad omne metallū
dampnatiū p̄ criminib;
mittūt. Ergo a dāpnati-
cis nūcū accipietes: quō
possūt dī vel estimare vel
credi. Inter mortuū quoq;
et simulacrū nulla distā-
cia est. Sicut em̄ mortuus
om̄a membra habet flatū
tū nō habet et vocē. nec sen-
sū habere potest: sic et ista
vana nūm̄a. om̄a quide
habent mēbra. sed om̄a fa-
tia et caduca noscuntur. et
deteriora quā hoies mortui
cōp̄bāt: q̄ hominū mēbra
dū vixerēt. et oculis videant
et aurib; audierūt. ābula-
uerūt. locuti sūt. palpaue-
rūt. et odorē assūpserūt: v-
ista aut̄ a morte ceperūt.
et ī morte p̄durāt: q̄ nūq;
vel vixisse vel vere viuere
posse cōp̄batur. Quē cū om̄i
alacritate tiburcius ait.
Quī ita nō credit pecus ē.
hec dicit tiburcio. scā ceti-
lia osculata est pectus eius
et dixit. Hodie vere te fator
meū esse cognatū. Sicut cū
amor dei mihi frēm tuū
cōiuge fecit: ita te quorū

mihi cognatū cōtemptus
 faciet idolorū. Unde q̄ pa-
 ratus es ad credendū. vade
 cū fr̄e tuo vt purificationē
 accipias: p̄ quā mercaris
 angelicos vultus asp̄icere.
 et om̄iū tuarū veniā iue-
 nire culparū. Tūc dicit
 fr̄i suo tiburcius. Obsecro
 te fr̄ vt dicas nū ad quē me
 ducturus es. Respondit va-
 lerianus. Ad magnū viciū
 urbanū: i quo est aspectus
 angelicus. venerāda can-
 ties. sermo verus: et sapiē-
 tia cōdita. Dicit ei tibur-
 cius. Tu illū urbanū dicas:
 quē papā suū xp̄iani no-
 mināt: huc ergo audio st̄dō
 iā dāpnatū: et iterū p̄ ip̄sa
 re q̄ dāpnatus est: latebram
 sui fouēdo p̄ditare. Iste si iue-
 tus fuerit. sine dubio atroab⁹
 dabitur flāmis. et vt dia solet
 cētēnis exsoluet: et cū illo simul
 cremabimur si apud illū fue-
 ris iucti. et dū querim⁹ diu-
 nitatē latentē in celis: i curri-
 mus furore exurētē i terris.
 Dicit ei cecilia. Si ista vna
 esset vita. et nō esset alia. iu-
 ste istā p̄dere timerem⁹: si aut
 altera vita satis ab ista meli-
 or. et q̄ nūq̄ finiri potest.

vt quid istā p̄dere timerem⁹?
 quādo p̄ huius p̄ditionē ad
 illius acquisitionē attigim⁹?
 Respondit tiburcius. Adhuc
 hoc nūq̄ audiui. Ergo est
 altera vita p̄ter istā? Dicit
 ei cecilia. Et hoc qd̄ in hoc mū-
 do viuūt. vita ē quā humores
 humidāt. dolores extenuant.
 aurores exsiccāt. accēs morbi-
 dant. esca i flant. ieiunia ma-
 cerāt. coa soluiūt. tristitia
 cōsumūt: sollicitudo corro-
 tat. securitas hebetat. diu-
 ciē iactāt. paupertas deiecit.
 iuuetus extollit. senectus
 i curuat. frāgit i firmitas:
 meror cōsumit. Et his oib⁹
 morib⁹ furibūda succedit. et ita
 vniuersis gaudys carnalib⁹
 finē i ponit: vt cū esse desierūt
 nec fuisse putentur. Pro nihi-
 lo enī cōputat. iā om̄e qd̄ n̄
 est. Illa aut̄ vita que ista vite
 succedit. aut p̄petuis tribula-
 tioib⁹ datur iustis: aut
 eternis gaudys iustis i fert.
 Respondēs ad hec tiburcius
 dicit. Et quis ibi fuit. et ide-
 huc veniēs vobis hoc potuit
 i dicare. vt merito possim⁹
 ista asseretibus credere. Tūc
 b̄ta cecilia erigēs se stetit:
 et cū magna cōstācia dixit
 Celi terrę. maris et hom̄i

ac volucriū. repetitū peccatūq;
creator. ipse ipō aequā ista
oīa faceret genuit filiū ut
crearet omīa: et protulit ex
virtute sua sp̄m sc̄m. ut vi-
uificaret vniuersa. Sicut
autē q̄ facta sūt: filius ex
patre genuit cōdidit. Vni-
uersa autē q̄ cōdita sūt: ex
patre p̄cedēs sp̄s sc̄s animauit.
Tiburcius dixit. certe vnū
deū esse in celis crededū esse
vltis. q̄mō nūc tres esse testa-
ris. Respondit cecilia. Vnū
deus est ī maiestate sua. quē
ī sc̄a trinitate ita diuidimus:
ut ī vno hoīe dicim̄ esse sa-
piētā vnā. quā sapiētā
dicim̄ h̄re ī genitū. mēoz. et
ī intellectū. Nam ī genio adi-
uenim̄ qd̄ nō didicim̄: et
memoria tenem̄ qd̄ docem̄:
ītellcū adūtā qd̄ qd̄ vel
videre nobis cōtigerit vel
audire. Quid mō sciam̄?
Nūq̄ nō ista tria ī hoīe.
vna sapiētā possidet?
Si ergo hō ī vna sapiētā
trinū possidet nomē: quō
nō deus oīps ī vna dita-
te sua. trinitatis obtinet
maiestatē? Tūc tiburci
p̄stratus ī terra: cepit
clamare dicēs. Vtō mihi

videtur humā ligua ra-
tionē reddē. sed puto qd̄ an-
gelus dei postuū loq̄tur
Et cū multas gr̄as ageret
qd̄ breuiter vnū deū esse in
tribus p̄sonis euidentius ostē-
disset: cōuersus ad fr̄m suū
dixit. De deo vno satis mihi
fctm̄ eē cōfiteor: sup̄ est ut
adquisitiōem meā ut ceperat
sermo carerat p̄curvat. Ce-
cilia dixit. De his metū loq̄re
quia tyrannū tēpus fr̄m
tuū tibi p̄hibet dare respō-
sū: me autē quā ab ipsis
cū nabulis xpi sapiētā do-
cuit: ad quācūq; causam
q̄rere volueris iparata ha-
bere nō poteris. Dicit ei ti-
burcius. Hoc ī q̄sū. quis
inde huc veniēs aliā nobis
quā p̄dicatis vitā ostēdit?
Cecilia dixit. Vnigenitū
filii suū de celis p̄ p̄v̄gine
misit ī mūdū: qui stans sup̄
mōte sc̄m clamauit voce
m̄gā dicēs venite ad me oēs
populi. Et accurrent ad eū
om̄is etas. om̄isq; sexus: oīs
cōditio Tūc oībus dixit. Pe-
nitentiā agite p̄ignorantiā
v̄rā: q̄ appropinquabit reg-
nū celozū qd̄ auferat regnū
hoīm. Regnū autē suū deus

vult participari credentibus
 se: in quo fit eo quisque excel
 sior. quo fuerit scior. Ibi pctō
 res eternis cruciatibus et sepi
 ternis mēdis cōsumuntur:
 iusti vero ppetue glorie et
 splendore accipiunt et gau
 dia. que nullo fine cōdudi
 poterūt. Nolite itaq; o filii
 hōim istius vite gāudia
 fugitiua q̄rere. vt illius vite
 gaudia eterna teneatis:
 que isti vite succedūt. In ista
 enī vita paruo tēpore vīuit:
 in illa autē vita vīuit ieter
 nū. Audientes hec icarduli po
 puli. om̄s vna voce dixerūt
 Quis ibi fuit: et quis inde
 venies potuit docere vera
 esse que asseris? Tūc filius
 dei dixit eis. Si ostendā vobis
 mortuos qui resurrexerūt
 igno:ates quod mortui fue
 rit: nō credetis veritati. Itē ḡ
 nūc et quātos iueneritis mor
 tuos afferte: vt resurgētes ipi
 vobis asserāt verū esse quod
 dixi. Tūc populi attulerūt
 infinita corpora mortuorū.
 q̄ ille q̄si dormiētia sola voce
 excitans suscitauit: clamabatq;
 om̄ibus dicens. Si verbis non
 creditis: vel virtutibus credi
 te. Deniq; ne vel occasiois

vestigiū dubietati remane
 ret: cū populis ad sepulchrā
 p̄gebat. et triduanis atq; q̄tri
 duanis ac fetētibus mortuis
 vitā quā amiserāt reuocabat
 Trāsmicabat maria. super
 vndas ābilans pedibus
 factis: ipevabat vētis. tem
 pestates arcebat: atq; sevie
 tes pcellas ac turbines com
 pescebat. Hēstituebat cecis
 visū. māsis reddebat dextas:
 claudicatibus gressū. mutis
 vocē dabat. et surdis auditū.
 Paralyticos verbo sanabāt
 leprosos verbo mūdabat. ifu
 mos curabat. lunaticos re
 stituebat. et demones effu
 gabat. Sed qz hūc ipi zelati
 sūt. eo quod ipos populi re
 liquētes eius sequerēt vesti
 giā: sternētes vestimēta sua
 ante pedes eius et clamān
 tes. benedicūt qui venit in
 nōie dñi: inflati adūsus
 eū pharisei. cuidā pilato
 eū p̄sidi tradiderūt: magū
 eū esse sceleratissimū asserē
 tes. atq; tumultuosa seditioe
 egerūt vt eū crucifigerent.
 Quod ille p̄uidēs mūdo
 p̄ficere ad salutē p̄misit se
 et teneri et illudi: et verbe
 rari pariter et occidi. Sciūt

cū nō nisi p passionē suam
diabulo captiuitatē īferre:
et īmūdis spiritibus ardua
irrogari supplicia. Ideo deniq;
ille tentus est q̄ pctm̄ nō fe-
cit: vt dimitteretur genus
hōm̄ quod tenebatur vīctū
nodo pcti. Benedictus ma-
lediatū: vt nos a maledi-
ctiōibus tolleret. Illud sepa-
ssus est: vt nos ab illusione
demonū q̄ in hoc mūdo ver-
satur auferret. Spineā in
capite coronā accepit: vt se-
tentiā capitalē que ex spi-
nis patrū nobis debebat
eriperet. Fel in esca suscepit:
vt dulcē gustū p̄mi hoīs
vnde mors mūdū īuaserat
cōmutaret. Aceto potatus:
vt acedine quā sanguis
nū efferbuerit ī se susciperet
et ip̄e biberet passiois cali-
cē qui nr̄is passioibus debe-
batur. Exspoliatus est: vt
nuditatē parētū nr̄orū quā
serpētis cōsilio sc̄tam dolue-
rat. nūco vestimētōrū ge-
nere tegmine operiret. In
ligno suspēsus est: vt ligni
p̄uaricatioem ligno sue
tolleret passiois. Mortem
quoq; ad se venire p̄misit:
vt eū aduersus se colluctatē

p̄sterneret. et q̄ p̄serpētē reg-
nū īuenerat. cū ip̄o serpēte
p̄strata fieret captiua p̄
xp̄m. Deniq; cū vnūsa cle-
mēta creatore suū ī caue-
leuatū cōspiceret: terrore
nimio tremuerūt. Nam
ex vno latere terra moueba-
tur: ex alio tēpla fidebat̄
et saxa fugit dies sol expa-
uit et fuscatus est: et lugu-
bre totū p̄buit mūdū. Tu-
na pallidos sui lūis vul-
tus sanguinea nūbe cō-
tegit: stelle sydero radiates
aspectu. om̄s p̄citer mi-
grauerūt. Didit mugitū
terra et q̄si p̄turēs cepit
mūltos sc̄os pavere de se-
pulchris: qui daret testi-
moniū hoc qd̄ descēsus
saluatoris ad īferos. dia-
bulo regnū eripuit: et
moriēdo mortē tenuit
edomiūt et lugauit. et
suorū subdidit pedibus
famulorū. Inde est quod
p̄noie eius verberati
gaudent? et ip̄se autioibus
gloriamur: q̄a vite nr̄e
isti arduce et miser. eter-
na vita succedit: illa quā
dicit filius resurgēs a mor-

tuis suis aptis demonstravit
 quibus videtibus ascendit
 ad celos. Hoc si trū testū do-
 cere, assero: sapiētū mētes
 dubitare nō poterāt. Et vero
 cū nō solū duodecā discipulis
 sed plus quā quīngētis simul
 se demonstrare dignatus est:
 abiguitatis nulla penitus
 vestigia dereliquit. Hū au-
 tē qui hęc ī vniuersū mūdū
 p̄dicare missi sūt: signis et
 virtutibus magnis, sua
 dicta firmabāt. Nā et oēs
 egrotudines in eius noīe cu-
 rauerūt: effugauerūt demo-
 nia, et vitā mortuis redde-
 rūt. Nil tī puto remāsisse
 qd̄ querās: nisi vt istā vitā
 et aīdet corde despicias, et
 illā vehemētius et fortius
 q̄ras. Cui em̄ filiū dei cre-
 diderit, et p̄ceptis eius ad-
 heserit, dū deposuerit corp⁹
 a morte nō tāgitur: sed a-
 scās āgelis ī gremio suscipit
 et ad paradysi p̄ducatur re-
 gione. Inde est qd̄ ip̄a mors
 cū diabolo agit, vt diuisis
 occupatiōib⁹ hominū obli-
 get mētes: et varijs īcru-
 tos necessitatib⁹ occupet:
 et nūc de dāpno timidet,
 nūc de lucro īatet nūc de pul-
 cro tē illicitat, nūc de gula

eragitat, et diuerso genere
 suasionis de ista sola vita
 facit miserōs hoīes cogitare:
 vt eos creūtes de corpore
 īueniat nudos, nihil secū
 p̄ter peccā portātes. Hęc tī
 breuiter expliaui: siquid
 tī de eē cōsideras quere. Tūc
 tiburāus pedibus eius p̄-
 stratus: cū īgenti fletu
 et lacrimis dixit. Si de ista
 vita vltēius vel mēte tv-
 actauerō vel cogitauerō:
 in illa vita nō īueniā.
 Habeant scilicet labētis tē-
 poris lucrū: ego qui vsq̄
 hodie sine causa vixi: nā
 nō sit sine causa qd̄ vīuo
 Et hys dictis cōuersus ad
 frēm suū dixit. Misere-
 mei fr̄ carissime: et erūpe
 motas quarū nequus nō
 patior. Dilatiōēs timeo:
 pondus ferre nō possum
 Obsecro te p̄duc me ad ho-
 minē dei: vt me purifi-
 cans illius vite particeps
 faciat. Tūc valerianus
 p̄duxit frēm suū ad pa-
 pā urbanū. Cui cū narra-
 sset vniuersa q̄ fuerāt dicta
 vel facta, grās referēs deo
 suscepit tiburāū cū omī
 gaudio: et baptizans eū
 secū esse p̄cepit quoad usq̄

